

Elias - Bilang Labing-apat

Ang Propetikong Paralelo: Mula sa mga Millerita hanggang sa Future for America sa Espiritu ni Elias

Jeff Pippenger

2023-10-21

Sa panahon ng wakas, noong 1798, ang makahulang mensahe ng Ilog Ulai sa Daniel, mga kabanata walo at siyam, ay naalisan ng tatak, at si William Miller ay itinindig sa espiritu at kapangyarihan ni Elias upang ipahayag ang nalalapit na paghatol ng Diyos.

Kay William Miller at sa kaniyang mga kamanggagawa ipinagkaloob na ipangaral ang babala sa Amerika. Ang bansang ito ang naging sentro ng dakilang kilusang Adbentista. Dito natupad sa pinakatuwirang paraan ang propesiya ng unang mensahe ng anghel. Ang mga sinulat ni Miller at ng kaniyang mga kasamahan ay dinala sa malalayong lupain. Saan man nakarating ang mga misyonero sa buong sanlibutan, ipinarating roon ang mabuting balita ng malapit na pagparito ni Cristo. Malayo at malawak kumalat ang mensahe ng walang-hanggang ebanghelyo, 'Matakot kayo sa Diyos, at magbigay luwalhati sa kaniya; sapagkat dumating na ang oras ng kaniyang paghatol.' *The Great Controversy*, 368.

Sa panahon ng wakas noong 1989, ang mensaheng propetiko ng Ilog Hiddekel sa mga kabanata sampu hanggang labindalawa ni Daniel ay naalisan ng tatak, at ang Future for America ay itinindig sa espiritu at kapangyarihan ni Elias upang ipahayag ang nalalapit na paghatol ng Diyos.

Ipinahayag ng mga Millerita ang pagbubukas ng paghuhukom, at ipinahahayag ng Future for America ang pagsasara ng paghuhukom. Ang balangkas na propetiko ng mga Millerita ay ang dalawang kapangyarihang nagdadala ng kagibaan: ang paganismo, na sinusundan ng papalismo. Ang balangkas na propetiko ng Future for America ay ang tatlong kapangyarihang nagdadala ng kagibaan: ang paganismo, na sinusundan ng papalismo, at pagkatapos ay ng tumalikod na Protestantismo.

Ang mga Milerita ay nagsimula bilang mga Filadelfiano, at lumipat tungo sa pagiging mga Laodiceano. Ang Future for America ay nagsimula bilang mga Laodiceano, at lumilipat tungo sa pagiging mga Filadelfiano. Ang paglipat mula sa Filadelfia tungo sa Laodicea para sa mga Milerita ay naganap na may kaugnayan sa kamatayan ni Elias at sa kaniyang mensaheng hinggil sa panunumpa ni Moises. Ang paglipat ng Future for America ay may kaugnayan sa kamatayan at pagkabuhay na mag-uli nina Elias at Moises sa Pahayag labing-isa.

Sa pagbubukas ng paghatol noong 1844, naisakatuparan na ng mga Millerita ang gawain ni Elias sa Bundok Karmelo. Sa pagtatapos ng paghatol, sa batas ng Linggo, maisasakatuparan na ng kilusan ng Future for America ang gawain ni Elias sa Bundok Karmelo. Sa kasaysayan ng mga Millerita, ang tatlong panandang-daan ng hulagang animnapu't limang taon na tinukoy sa Isaias kabanata pito, talata walo, ay naulit nang ang dalawang bansa ay pinag-isa bilang isang bansa upang maitatag ang sungay na Protestante ng halimaw na mula sa lupa sa Apocalipsis labintatlo. Sa kasaysayan ng

Future for America, ang tatlong panandang-daan ng gayon ding animnapu't limang taon ay nauulit kapag nagsasanib ang dalawang bansa upang mabuo ang sungay ng Republikanismo na nagsasalita gaya ng dragon.

Ang una sa tatlong palatandaan sa landas ng propetikong kasaysayan ng Future for America ay ang panahon ng wakas noong 1989. Ang ikalawa ay ang Setyembre 11, 2001, at ang ikatlo ay ang nalalapit na batas sa Linggo. Sa kasaysayan ng mga Millerite, ang pagkakasunod-sunod ng mga palatandaan sa landas na tinukoy sa Isaias pito ay kabaligtaran ng pagkakasunod-sunod ng mga gayong palatandaan sa kasaysayan ni Isaias. Sa kasaysayan ng Future for America, ang pagkakasunod-sunod ay umaayon sa unang pagbanggit sa animnapu't limang taon, bagaman sa wakas ay wala nang anumang elemento ng panahon. Mula noong Oktubre 22, 1844, ang anumang paglalapat ng propetikong panahon ay isang satanikong panlilinlang.

Ang pangangatwirang propetiko para sa paninindigan sa pagkakasunod-sunod ng tatlong palatandaan gaya ng inilatag sa Isaias kabanata pito, sa halip na sa kanilang kabaligtarang pagkakaayos sa kasaysayan ng mga Milerita, ay bahagyang nakabatay sa tuntunin ng unang pagbanggit. Ang pagkakasunod-sunod ng animnapu't limang taon ay unang binanggit sa Isaias kabanata pito, at bagaman wala na ang elementong nauukol sa mismong tagal na animnapu't limang taon, kapag naganap sa kilusang pangwakas ang huling katuparan ng kasaysayang propetiko na kinakatawan ng mga taong iyon, ang tatlong palatandaan ay nakikilala pa rin, at nananatili ang kanilang ayos gaya ng nasa kasaysayang itinala sa Isaias.

Ang ikalawang katuwiran sa pagpapanatili ng unang pagkakasunod-sunod ng mga palatandaan sa daan ay ang ugnayan ng kasaysayang Millerita kung saan natupad ang animnapu't limang taon, at ang kontinuidad na taglay ng kilusang Millerita kaugnay ng kilusang Future for America. Ang kasaysayang Millerita ang pasimula at ang Future for America ang wakas.

Nagtapos ang Kilusang Milerita noong 1863, nang nagsimula ang Iglesia Adventista del Séptimo Día na ligal na naorganisa. Sa puntong iyon, ang sugong Elias na dumating sa panahon ng wakas noong 1798, nang naalisan ng selyo ang pangitain ng Ilog Ulai, ay pinatahimik at tinatakan. Noong 1989, sa panahon ng wakas, nang naalisan ng selyo ang pangitain ng Ilog Hiddekel, nagbalik ang sugong Elias.

Ang ikatlong katuwiran sa pananatili ng orihinal na pagkakasunod-sunod ng mga palatandaan ay nasusumpungan sa linya ng propesiya na tumutukoy sa halimaw na mula sa lupa at sa dalawang sungay nito. Sa kasaysayang Millerita, dalawang bansa ang pinag-isa upang mabuo ang sungay ng Protestantismo. Sa kasaysayan ng Future for America, ang dalawang sungay ng apostatang Protestantismo at apostatang Republikanismo ay pag-iisahin upang mabuo ang iisang bansa na "larawan ng," at gayon din "larawan para sa" halimaw. Ang dalawang bansang nagkakaisa sa nagwawakas na kasaysayan upang bumuo ng iisang sungay ng simbahan at estado ay aabot sa katuparang iyon sa Batas sa Linggo.

Kapag ganap nang nabuo ang larawan ng hayop, pinatutunayan ang kaganapan nito ng kakayahan nitong maipasa ang batas ng Linggo. Ang pagbuo ng larawang iyon ay isang proseso sa paglipas ng panahon, ngunit ang tanda ng hayop ay isang takdang sandali sa panahon. Ang panahon ng

pagbuo ng larawan ay kinakatawan ng apatnapu't anim na taon na itinayo ang templo, mula 1798 hanggang 1844. Itinatayo ng Republikanong sungay ang isang panrelihiyong-pampolitikang templo sa panahong binubuo ang larawan ng hayop.

Ang pag-unlad ng larawan ng hayop ay nagsimula sa paraang propetiko noong Setyembre 11, 2001. Ang krisis na iyon ay naghudyat ng pagdating ng Patriot Act, na siyang naghudyat ng pagbabago sa batas konstitusyonal mula sa saligang prinsipyo ng batas Ingles tungo sa saligang prinsipyo ng batas Romano. Ang batas Ingles ay nakasalig sa prinsipyong ang isang tao ay walang sala hanggang sa mapatunayang may sala, at ang batas Romano ay nakasalig sa prinsipyong ang isang tao ay may sala hanggang sa mapatunayang walang sala.

Ang templong politikal na itinatayo mula Setyembre 11, 2001 hanggang sa batas sa Linggo ay inilalarawan din ng pagkakabuo ng larawan ng hayop. Ang panahong propetiko ay hindi na nalalapat, kaya't ang apatnapu't anim na taon kung kailan itinayo ng sungay ng Protestantismo ang espirituwal na templo ay naglalarawan ng isang yugto, hindi ng isang tiyak na sandali sa panahon, kung kailan itinatayo ng sungay ng Republikanismo ang relihiyoso-politikal nitong templo.

Ang tatlong pangunahing katuwiran para sa paglalapat ng parehong pagkakasunod-sunod ng tatlong panandang-daan ng animnapu't limang taon na kinakatawan sa Isaias 7 ay ang mga sumusunod: una, ang panuntunan ng unang pagbanggit; 742 BC, 723 BC at 677 BC, kaya labing-siyam na taon na sinundan ng apatnapu't anim na taon. Kabaligtaran ito sa kasaysayang Millerite; 1798, 1844 at 1863, kaya apatnapu't anim na taon na sinundan ng labing-siyam na taon.

Ang ikalawang batayan ay ang pagpapatuloy ng mensahe hinggil sa tungkulin at gawain ni Elias. Dumating si Elias sa panahon ng wakas noong 1798, nang inalisan ng selyo ang aklat ni Daniel (Daniel 8:14), at pagkatapos ay dumating sa tunggalian sa Bundok Carmelo mula 1840 hanggang 1844, at saka siya tinatakan ng teolohiya ng kaugalian at tradisyon noong 1863. Muling dumating si Elias sa panahon ng wakas noong 1989, nang inalisan ng selyo ang aklat ni Daniel. Sa makahulag paraan ay tumungo siya sa ika-11 ng Setyembre 2001, kung saan nagsisimula ang tunggalian sa Bundok Carmelo, na magtatapos lamang sa nalalapit na batas ng Linggo. Ang pagpapatuloy ng tungkulin at gawain ni Elias ay sumusuporta sa pagkakasunod-sunod ng mga panandang-daan na tinukoy sa Isaias 7.

Ang konteksto ng dalawang sungay ng hayop na mula sa lupa ay ipinapakita na kapwa ang dalawang sungay ay lumilipat mula sa dalawang kapangyarihan tungo sa iisa—ang isa sa pasimula at ang isa sa wakas ng ikaanim na kaharian ng propesiya sa Bibliya. Kapag ang dalawang patpat, maging yaong sa pasimula o yaong sa wakas, ay tinipon at pinag-isa bilang isang bansa, inilalarawan silang nagtatayo ng alinman sa isang espirituwal na templo sa pasimula o ng isang relihiyoso-politikal na espirituwal na templo sa wakas. Ang huwad na templo ay isang larawan ng templo ng Papa, kung saan ang Papa ay nakaluklok sa templo ng Diyos at ipinahahayag ang sarili bilang Diyos.

Kapag magsasalita na parang dragon ang Estados Unidos sa panahon ng batas ng Linggo, tutuparin nito ang mismong larawang iyon, sapagkat naipatayo na nito ang isang huwad na templo, kung saan ang simbahan at ang estado ay ginawang iisang patpat, at ang simbahan ang may pamamahala

sa ugnayang iyon.

Sa ika-pitong kabanata ng Isaias, dinala ng propetang Isaias ang kaniyang anak upang ipahayag ang mensahe kay Haring Ahaz sa tabi ng padaluyan ng itaas na imbakan ng tubig, sa tabi ng bukid ng tagapagpaputi.

Nang magkagayo'y sinabi ng Panginoon kay Isaias, Lumabas ka ngayon upang salubungin si Ahaz, ikaw at ang anak mong si Shearjashub, sa dulo ng daluyan ng tubig ng mataas na imbakan, sa lansangan ng bukid ng tagapagpaputi. Isaias 7:3.

Ang salitang "shearjashub" ay nangangahulugang "isang nalabi ay babalik." Ang nalabi ng panimulang kilusan ng mga Millerite ay nagbalik sa kilusang Future for America noong 1989. Si Isaias at ang kaniyang anak ay kumakatawan sa isang pasimula at isang wakas, sa pamamagitan ng kanilang ugnayan bilang ama at anak. Ipinapahayag nila ang espiritu ni Elias na papagbabalikin ang mga puso ng mga ama sa mga anak at ang mga puso ng mga anak sa mga ama. Si Isaias ay nagpapahayag ng mensaheng ayon sa espiritu ni Elias sa masamang haring Ahaz. Bukod sa iba pang masasamang gawa, si Ahaz ay kilala sa pagpapatigil ng mga paglilingkod sa santuwaryo at sa pagtatayo, bilang kapalit nito, ng isang kopya ng isang templong Asirio.

Dalawampung taong gulang si Ahaz nang siya'y magpasimulang maghari, at naghari siyang labing-anim na taon sa Jerusalem; at hindi niya ginawa ang matuwid sa paningin ng Panginoon niyang Diyos, gaya ni David na kanyang ama. Ngunit lumakad siya sa daan ng mga hari ng Israel; oo, at pinaraan pa niya ang kanyang anak sa apoy, ayon sa mga karumaldumal ng mga bansa na pinalayas ng Panginoon sa harap ng mga anak ni Israel. At siya'y naghain at nagsunog ng kamangyan sa mga matataas na dako, at sa mga burol, at sa ilalim ng bawa't punong mayabong. Nang magkagayo'y umahon si Rezin na hari ng Siria at si Pekah na anak ni Remalias, hari ng Israel, laban sa Jerusalem upang makipagdigma; at kanilang kinubkob si Ahaz, ngunit hindi nila siya nadaig. Nang panahong yaon ay binawi ni Rezin na hari ng Siria ang Elath para sa Siria, at pinalayas ang mga Judio mula sa Elath; at ang mga taga-Siria ay naparoon sa Elath at tumahan doon hanggang sa araw na ito. Kaya't nagsugo si Ahaz ng mga sugo kay Tiglathpileser na hari ng Asiria, na sinasabi, Ako'y iyong lingkod at iyong anak; pumarito ka, at iligtas mo ako mula sa kamay ng hari ng Siria at mula sa kamay ng hari ng Israel, na bumabangon laban sa akin. At kinuha ni Ahaz ang pilak at ang ginto na nasumpungan sa bahay ng Panginoon at sa mga kayamanan ng bahay ng hari, at ipinadala iyon bilang kaloob sa hari ng Asiria. At dininig siya ng hari ng Asiria; sapagkat ang hari ng Asiria ay umahon laban sa Damasco, at sinakop iyon, at dinalang-bihag ang mga tao nito sa Kir, at pinatay si Rezin. At si haring Ahaz ay pumaroon sa Damasco upang salubungin si Tiglathpileser na hari ng Asiria, at nakakita siya ng isang dambanang nasa Damasco; at si haring Ahaz ay nagsugo kay Urijah na saserdote ng anyo ng dambana, at ng ayos nito, ayon sa buong pagkakayari nito. At si Urijah na saserdote ay nagtayo ng isang dambana ayon sa lahat ng ipinadala ni haring Ahaz mula sa Damasco; kaya't inihanda iyon ni Urijah na saserdote bago dumating si haring Ahaz mula sa Damasco. At nang dumating ang hari mula sa Damasco, nakita ng hari ang dambana; at lumapit ang hari sa dambana, at naghandog doon. At sinunog niya ang kanyang handog na susunugin at ang kanyang handog na butil, at ibinuhos ang kanyang handog na inumin, at winisikan ang dugo ng kanyang mga handog na

pangkapayapaan sa ibabaw ng dambana. At inilipat din niya ang tansong dambana, na nasa harap ng Panginoon, mula sa harapan ng bahay, mula sa pagitan ng dambana at ng bahay ng Panginoon, at inilagay ito sa hilagang panig ng dambana. At iniutos ni haring Ahaz kay Urijah na saserdote, na sinasabi, Sa dakilang dambana mo sunugin ang handog na susunugin sa umaga, at ang handog na butil sa kinagabihan, at ang handog na susunugin ng hari at ang kanyang handog na butil, kasama ang handog na susunugin ng buong bayan ng lupain, at ang kanilang mga handog na butil, at ang kanilang mga handog na inumin; at wisisikan mo roon ang lahat ng dugo ng handog na susunugin at ang lahat ng dugo ng hain; at ang tansong dambana ay magiging sanggunian ko. Gayon ginawa ni Urijah na saserdote, ayon sa lahat ng iniutos ni haring Ahaz. At pinutol ni haring Ahaz ang mga gilid ng mga patungan, at inalis mula roon ang hugasan; at ibinaba niya ang dagat mula sa mga tansong baka na nasa ilalim nito, at inilagay ito sa isang latag ng mga bato. At ang kublihan para sa sabbath na kanilang itinayo sa bahay, at ang pasukan ng hari sa labas, inilihis niya mula sa bahay ng Panginoon alang-alang sa hari ng Asiria. 2 Hari 16:2-18.

Ang hari ng Asiria ay kumakatawan sa hari ng hilaga, na isang sagisag ng kapapahan. Si Ahaz, ang masamang hari, ang literal na pinuno ng Juda, na siyang literal na maluwalhating lupain. Nang nakipagkita sa kanya si Isaias at ang kanyang anak sa kanal ng itaas na tipunan ng tubig, malapit sa bukid ng tagapagpaputi, dala ang mensaheng ang nalabi ay babalik, ang masamang hari ay nasa krisis ng isang digmaang sibil sa pagitan ng hilaga at timog. Sa krisis na iyon, tinanggihan niya ang mensaheng inihandog ng Diyos sa pamamagitan ng propetang Isaias, at dumulog siya sa literal na hari ng hilaga upang magkaroon ng proteksiyon.

Ang tagpuan ng Isaias kabanata pito ay naglalarawan ng isang pinuno ng espirituwal na maluwalhating lupain na nakikipag-ugnayan sa Papado upang magkaroon ng isang alyansa sa panahon ng digmaang sibil, sa halip na dumulog sa Diyos. Ang paghihimagsik ni Ahaz laban sa Diyos ay inilarawan sa pamamagitan ng pagdalaw niya sa hari sa hilaga at paggawa ng isang modelo ng templo ng diyos ng hari sa hilaga, at ipinadala ang modelong iyon ng templo sa punong saserdote sa Jerusalem, na pagkatapos ay nagtindig ng isang kopya ng huwad na templo sa banal na bakuran ng santuwaryo ng Diyos. Ang masamang haring Ahaz ay kumakatawan sa estado, at ang pakikipagtulungan ng punong saserdote ay kumakatawan sa pagsasanib ng simbahan at estado.

Ang literal na paghihimagsik na iyon ay kumakatawan sa paghihimagsik ng pinuno ng espirituwal na maluwalhating lupain, na tinutularan ang liturhiya ng kapapahan (ang hari ng hilaga) at ipinahihinto ang tunay na pagsamba sa santuwaryo ng Diyos. Ang paghihimagsik ni Ahaz ay kumakatawan sa pamunuan ng Estados Unidos, na nagtatayo ng isang huwad na templo sa maluwalhating lupain, na isang kopya ng templo ng hari ng hilaga.

Ang makahulagang konteksto ng Isaias 7 ay kumakatawan sa unang animnapu't limang taon ng halimaw na mula sa lupa, at, nang higit na tuwiran, sa pangwakas na yugto ng halimaw na mula sa lupa. Maraming liwanag ang mahahango mula sa makahulagang konteksto ng Isaias 7, ngunit sa puntong ito ay ginagamit lamang natin ang simulain na ipinakikita ni Cristo ang wakas ng isang bagay sa pamamagitan ng pasimula nito. Ginagawa natin dito ang aplikasyon na ito, hindi upang saliksikin nang malaliman ang mga implikasyon ng makasaysayang konteksto ng Isaias 7.

Tinutukoy natin na kapag ang sungay ng tumalikod na Republikanismo ay sumasanib sa sungay ng tumalikod na Protestantismo, ito ay isang pagsasagisag ng pagtatayo ng isang huwad na templo.

Ang pagtatayo ng huwad na templong iginaya sa templo ng hari sa hilaga ay kumakatawan sa kasaysayan kung kailan hinubog ang larawan ng hayop, at ito ang dakilang pagsubok para sa bayan ng Diyos, na sa pamamagitan nito ay mapagpapasyahan ang kanilang walang-hanggang kahihinatnan.

Ipinakita sa akin ng Panginoon nang malinaw na ang larawan ng hayop ay mabubuo bago magsara ang probasyon; sapagkat ito ang magiging dakilang pagsubok para sa bayan ng Diyos, na sa pamamagitan nito ay pagpapasyahan ang kanilang walang hanggang kapalaran.

Ito ang pagsubok na dapat harapin ng bayan ng Diyos bago sila maselyuhan. Ang lahat ng nagpatunay ng kanilang katapatan sa Diyos sa pamamagitan ng pagtupad sa Kanyang kautusan, at tumatangging tanggapin ang isang huwad na Sabat, ay mapapabilang sa hanay sa ilalim ng watawat ng Panginoong Diyos na Jehova, at tatanggap ng selyo ng Diyos na buhay. Yaong mga isinusuko ang katotohanang buhat sa langit at tinatanggap ang Sabat ng Linggo ay tatanggap ng tatak ng hayop. Ang Seventh-day Adventist Bible Commentary, tomo 7, pahina 976.

Ang mga Adventista ng Ikapitong Araw, na siyang Laodiceang "bayan ng Diyos," ay may isang "dakilang pagsubok" na nagaganap bago magsara ang panahon ng probasyon. Ito ang "pagsubok" na dapat nilang maipasa "bago sila matatakan." Ang tatak ng Diyos at ang pagsasara ng panahon ng probasyon ay nagaganap sa pagdating ng batas ng Linggo. Ang pagkakabuo ng larawan ng hayop ay nagaganap sa isang panahon na humahantong at nagwawakas sa batas ng Linggo. Ang larawan ng hayop at ang pagkakabuo nito ay isang katotohanang magpapasiya ng ating walang-hanggang kapalaran. Ang pagkakabuo ng larawang iyon ay inilarawan bilang ang pagdudugtong ng dalawang piraso ng kahoy upang maging isang bansa. Ang pagdudugtong ng dalawang piraso ng kahoy ay nagaganap sa pasimula ng kasaysayan ng Estados Unidos at muli sa pagwawakas nito. Dalawang piraso ng kahoy ang pinagdugtong sa pasimula upang itatag ang sungay ng Protestantismo, at dalawang piraso ang muling pinagdudugtong sa wakas upang itatag ang sungay ng Republikanismo.

Sa pasimulang kasaysayan mula 1798 hanggang 1844, itinayo ang templo ng Protestanteng sungay. Labing-siyam na taon pagkaraan, ang unang pangulong Republikano ng Republikanong sungay ay nagsalita na gaya ng isang kordero, at sa gayon sinimulan niya ang proseso ng pagpapalaya sa mga alipin, ngunit ikinamatay niya iyon. Namatay sa krus ang Kordero ng Diyos upang palayain ang sangkatauhan mula sa pagkaalipin ng kasalanan, ngunit ikinamatay Niya iyon. Ang krus ay ang Proklamasyon ng Emansipasyon. Sa kasaysayang yaon kung saan pinalalaya ng Republikanong sungay ang mga alipin, tinanggihan ng Protestanteng sungay ang propesiya ng pagkaalipin. Sa kasaysayan ng batas sa Linggo, kung kailan muling itinatag ng Republikanong sungay ang espirituwal na pagkaalipin, ang Protestanteng sungay ay magpapahayag ng mensaheng nagpapalaya sa mga bihag.

Ang huling pangulo ng sungay na Republikano ng halimaw na mula sa lupa ay magsasalita na gaya ng dragon, at kapag ginawa niya iyon, ang tunay na Protestanteng sungay ay itataas bilang isang estandarte. Iyan ay isinagisag sa pamamagitan ng dalawang sungay ng literal at espirituwal na Imperyong Medo-Persiano. Ang literal na Imperyong Medo-Persiano ang ikalawang kaharian sa propesiya ng Biblia, at ang ikaanim na kaharian sa propesiya ng Biblia ay ang espirituwal na Imperyong Medo-Persiano. Sa aklat ni Daniel, ang barakong tupa ng Medo-Persia ay may dalawang sungay, gaya rin ng Estados Unidos, ngunit ang ikalawang sungay ay sumibol nang huli.

Nang magkagayo'y itinaas ko ang aking mga mata at tumingin; at narito, isang lalaking tupa na may dalawang sungay ang nakatayo sa harap ng ilog; at ang dalawang sungay ay matataas; ngunit ang isa ay mas mataas kaysa sa isa pa, at ang higit na mataas ay sumibol nang huli.
Daniel 8:3.

Sa kasaysayang propetiko ng halimaw mula sa lupa at ng dalawang sungay nito, ang sungay ng Protestantismo ang unang natukoy, ngunit sa halip na umangat at tapusin ang gawain, umurong ito sa ilang ng Laodiseyong pagkabulag. Sa kasaysayan, kapag ang sungay ng Republikanismo ay magsasalita na gaya ng dragon at ipapasa ang nalalapit na batas ng Linggo, sa wakas ay itataas bilang isang watawat ang tunay na sungay ng Protestantismo. Tanging yaong mga Laodiseyong Seventh-day Adventist na kumikilala sa pagsubok na kinakatawan ng pagbuo ng larawan ng halimaw ang tatanggap ng tatak ng Diyos sa pagsasara ng panahon ng probasyon. Ang mensaheng nagpapakilala sa prosesong ito ng pagsubok ay ngayo'y inaalisan ng selyo para sa sinumang nagnanais na makinabang dito.

At lumapit si Elias sa buong bayan at nagsabi, Hanggang kailan kayo mag-aalinlangan sa pagitan ng dalawang pananaw? Kung ang Panginoon ang Diyos, sumunod kayo sa kaniya; ngunit kung si Baal, sumunod kayo sa kaniya. At ang bayan ay hindi sumagot sa kaniya ng kahit isang salita. 1 Mga Hari 18:21.